

Anno 2012 sneuvelt één op de drie huwelijken. Deze stellen doen daar niet aan mee. Ze zijn al ruim 25 jaar samen en nog steeds gek met elkaar.

25+

LAMMY: ‘Hij kan op een vierkante meter gelukkig zijn’

PIETER: ‘Ze geeft me ruimte voor mijn eigenheid’

Lammy Meulenbelt en Pieter Otter (beiden 1954) werden op hun veertiende verliefd tijdens hun vakantiebaantje. Ze trouwden op 3 mei 1974 en hebben twee dochters (33 en 35). Zij begeleidt dak- en thuislozen als maatschappelijk werkster en is zelfstandig coach. Pieter heeft veertig jaar gewerkt als fraude-analist en is nu werkloos na een reorganisatie.

LAMMY: “Als pubers werkten we allebei bij de Hema. Hij achter de kaas, ik als vliegende keep die van hot naar her vloog. In korte rokjes. Ik struikelde een keer, hij hielp me overeind en vanaf die dag was ik helemaal zijn type. Zijn bruine armen in zijn kanariegele bloesje vond ik mooi, en hij rook lekker. En mijn vriendinnen hadden al een vriend, dus moest ik er ook één. Het cultuurtje waar hij uit kwam, sprak me aan. Ik zocht iets anders dan het werkmilieu. Mijn broers waren rouwdouwerig, dat sprak me niet aan. Bij Pieter thuis was alles netjes. De mannen droegen terlenka broeken die ze ophesen als ze aan tafel gingen. Het was een klein stapje, maar toch een andere wereld. Mijn ouders zijn jong gestorven. Ik was begin twintig en erg aan

Sla om voor de rest van haar verhaal

PIETER: “Ze was toen bij de Hema – en dat is ze nog steeds – een pittige. Terwijl andere collega’s zich conformeerden was Lammy vrij, open en niet op haar mondje gevallen. Daar viel ik meteen op. Op een zeker moment had ik een afspraak met haar en haar vriendin, tegelijk. Vrijwel meteen zei ik tegen die ander: zou je niet naar huis gaan? Haha. Heel lullig eigenlijk. Onze schoonzoons zeggen vaak: wat praten jullie veel! Dat heeft zij in mij naar boven gehaald. Zodra ik me opwind over wat de PVV nu weer roept, vraagt zij naar wat het met mij doet. Lammy werkt in de verslavingszorg en moet dat ’s avonds van zich afpraten. ’s Avonds wandelen we door het bos en nemen de dag door. En als we thuis komen heeft alles een plek gekregen. Je ▶

Sla om voor de rest van zijn verhaal

LAMMY**Mooi aan hem:**

de liefdevolle uitdrukking op zijn gezicht

Muziek: *Parelvissers* van Georges Bizet

Ik maak hem blij met:

fysieke aandacht

Dierbaarste bezit:

mijn werkkamertje op het zuiden

PIETER**Mooi aan haar:**

haar benen

Muziek: *Voor haar* van Frans Halsma

Ik maak haar blij met: een etentje buiten de deur

Dierbaarste bezit:

mijn geluidsinstallatie

VERVOLG LAMMY

ze gehecht. Ik dacht: is dit 't nou? Ik zocht naar zingeving. Pieter zei: ik wil niet geloven dat het hiermee ophoudt. Dat vond ik zo intrigerend. Het geloof werd een steun in ons leven.

Pieter en ik zijn heel verschillend. Ik voeg me eerder. Het maakt hem niet uit of iemand hem na een discussie niet meer aardig vindt. Hij denkt buiten de kaders.

Ik voel me door hem op handen gedragen, mijn leven lang al. 's Avonds na het joggen staat er sinaasappelsap klaar. Die zorgzaamheid, dat is zijn zachte, vrouwelijke kant. Hij vindt het leuk om nu hele dagen thuis te zijn. Ik ben ook mindfulnesscoach en moet studies volgen om te weten wat dat is, maar hij is het van nature. Hij kan op een vierkante meter gelukkig zijn. Tegenwoordig voel ik me vaak een 'traditionele man'.

Als ik thuiskom zeg ik nog net niet: geef me de pantoffels. Maar ik denk het weleens! Het huis is nu zijn territorium. Ik ben netjes, controle-achtig. Hij is een chaoot. Vroeger kwam ik als een bezemwagen achter hem aan. Nu laat ik het los, dat vind ik knap van mezelf, haha. Hij wil niet in het zweet des aanschijs de kost verdienen, maar vooral een beetje leuk leven. Ik kan werken werken werken. Hij houdt mij bij de les door te zeggen: tref ik jou vanavond nog, of ben je alleen met je klanten bezig? Dan gaan we luxe uit eten, een enorm contrast met de moedeloosheid die ik op mijn werk zie.

Soms zeg ik: we hoeven niks meer te zeggen, want we denken toch hetzelfde. Maar je moet geen broer en zus worden. Ik sport, let op mijn voeding, ga naar de schoonheidsspecialiste. Ik zeg altijd: als ik met roze Crocs thuiskom, weet jij hoe laat het is. Dus zorgt hij dat er bij hem niet overal haar uit groeit. Hij is erg gericht op lichamelijke koestering, daar maak ik hem gelukkig mee.

Soms bel ik vanuit het werk: Pieter, ik zit er helemaal door! Dan zet hij onze sauna aan en scrubt mij tot ik rozig ben. Dat vind ik geluk. Ik val nog steeds voor zijn blik. Warm en jongensachtig."

VERVOLG PIETER

moet elkaar bij de dagelijkse dingen betrekken, anders groei je uit elkaar.

Als iets mij niet zint, zeg ik dat meteen. Lammy laat wat een ander zegt eerst binnenkomen. Terwijl ik denk: dat zegt iemand wel, maar daar heb ik niets mee te maken. Ze leert van mij dat je je niet alles hoeft aan te trekken. Als een probleem is opgelost ben ik het kwijt. Ik leef meer in het moment. Ik was altijd de doe-vader en Lammy de praatmoeder. Al toen de kinderen klein waren namen we bewust tijd voor elkaar. Vroeger was ik daar te eigenzinnig in. Als haar ouders te lang bleven, ging ik demonstratief de krant lezen. Die scherpe kantjes zijn eraf gegaan, je groeit naar elkaar toe.

Ze geeft me een heleboel ruimte voor mijn eigenheid. Toen we naar Dokkum verhuisden kon ik daar niet aarden. Dat gaf natuurlijk onrust, maar het was bespreekbaar en uiteindelijk zijn we verhuisd.

Romantisch ben ik niet. Soms vraag ik: moet je nog een bloemetje hebben? Nee, zegt zij dan, nou hoeft het niet meer! Maar ik ben wel zorgzaam. Het eten bereid ik met extra aandacht, dat waardeert ze. Werk, dat is mijn inkomen – maar niet mijn identiteit. Lammy en de kinderen zijn mijn alles. Zij heeft geen familie waar ze op kan terugvallen, dus ons gezin was een nieuwe start voor haar. Dat heeft ons hecht gemaakt.

Wij vergelijken onze relatie vaak met een mobile. Lammy's ouders zijn jong overleden, mijn moeder heeft er een eind aan gemaakt. Bij zulke schokkende dingen raakt die mobile uit balans. Maar daarna keert de rust terug. Dat is het sterke van onze relatie. Een collega zei eens: als Lammy en Piet ooit scheiden, geloof ik niet meer in het huwelijk. Blijkbaar stralen wij eensgezindheid uit.

Ik hou van haar natuurlijkheid. Als het regent doet ze haar regenlaarzen aan en gaat eropuit. Ze is nog steeds sexy. We zijn geen twintig meer, maar je wordt samen ouder. Ze loopt drie keer in de week hard, dus ik loop mee. Anders roepen ze straks: hé ouwe, wat moet je met zo'n jonge meid?" ■

DIT ZEIDEN ZE NA AFLOOP:

Lammy: "Typisch Pieter!"

Pieter: "Het grappige is dat ik het milieu van Lammy juist gezelliger vond dan dat van mij. En ik mis de 'bezemwagen' wel, want ik moet nu alles zelf opruimen."